Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

Cum quod audiuit pes quod manus quod mea
Libera tunc lingue sue vox reddetur in omnes
De quibus ad presens questio mota fuit
Hoc tamen adiecto quod si vel forte tacere
Nec membris valeat muta sit usque queat
Nam nichil in mundo tam sit nequissima multa
Hoc vicio nequam nequius esse potest

Sompnium Brunelli

Talia dicenti visomea lumina clausit
Sompnus et cepi stertere more meo
Ad sonitu volucres verna quod velocius aura
Exciare subito dispernere loco
Talia mi doctor dum metum sepe recordor
Arctor et in curas distrahor inde graves
Cum quod nichil stabile maneat sub sole creatum
Cumque negat instabile quemlibet esse statum
Si ego quid fuerim iuvenis paciens quod labore
Et fortis fratres/factus et ipse senex
Cumque satis constet centum vixisse per annos
Vix mihi iam videor tres hiusse dies
Omnia cessant solum superesse sepulcrum
Si qua dies super est augurior esse brevem
Nunc velle dum michi non velle quod absit
Unde preco vita sit ergo brevis
Cum sine peccato non sit nascentis ab alvo
Una dies pueri quid erit esse mihi
Cum semper pecco nunquam quoque resipisco
Nam metuens hominem despiciens quod deum